

AMERİKA MEKTUBU

Bendeniz, 1960 yılında Özbekistan'ın Fergana vilâyetine bağlı Margilan kasabasında dünyaya geldim. ABD'de Dayton şehrinde yaşamaktayım. Duygu ve düşüncelerimi Bizim Ahıska dergisi vasıtasıyla sizlere arz etmek istiyorum.

Fergana faciasını bizzat yaşadım, gördüm; yani bu fecî hadisenin şahidiyim. Bu hadise ister istemez insana Timur'un Osmanlı Devleti'ne saldırmalarını hatırlatıyor. Yani 1402 ile 1989 arasında bir paralellik var sanki... Acaba diyorum, Özbeklerin dil ve din kardaşı olan Ahıska Türklerine hıncıları Timur zamanından mı kaynaklanıyor?

Bizim tarihimizi üç döneme ayırabiliriz: 1828-1944 yılları arasındaki dönem, 1944-1989 ve 1989'dan sonrası...

Bu dönemlerin kendine mahsus sebep ve faciaları var. Ben Sovyetler Birliği zamanında dünyaya gelmiş olduğum için bu dönemi kolayca analiz edebilirim. 1989 yılına kadar Ahıska Türklerinin çoğu vatana dönmek ve az bir kısmı da (tahminen %10) içinde yaşamakta olduğu yerlerde kalmayı düşünüyorlardı. 1989'dan sonra mecburen Rusya'ya göç ettiler. Bu defa düşünceler üçe bölündü: Vatana dönmek, Türkiye'ye gitmek ve yaşadığı yerde hayata devam etmek.

2007'de Gürcistan'ın çıkardığı geri dönüş kanunuyla vatana dönme hareketi fazla taraftar bulamadı. Müracaatlar beklenen seviyede olmadı. Zannediyorum bunun birinci sebebi halkımızın gerektiği kadar olup bitenden haberdar edilmemesidir. İnsanların 63 sene sonra memleketine dönüp Gürcüce konuşmaya mecbur edilmeleri aklından bile geçmemiştir. Hatta onlar biliyorlar ki bir zamanlar Gürcistan, Müslümanların çocuklarının sünnet ettirilmesine dahi izin vermiyordu. Ve en önemlisi Ahıska Türklerinin güçlü, akıllı, tarihten ve siyasetten anlayan öncüleri yoktu.

İşaret ettiğimiz üç yolda da muhtelif problemler var. Onların sıkıntıları gönüllerinin rahat olması ve vatandaşı olacağı devlete güvenmeleridir. Onun için de halk Türkiye'nin kendilerine sahip çıkmasını istemektedir. Yani Ahıska Türkleri için çifte vatandaşlık statüsü su ve ekme kadar önemlidir.

Bugünkü şartlarda şu tahmini yürütebiliriz:

Ahıska Türklerinin %30'u yaşamakta olduğu yerde kalacak, %5'i Gürcistan'a, %65'i de Türkiye'ye göç edecektir. Neden çoğu Türkiye'yi tercih eder? Gelecek nesilleri kaybetmeden Müslüman Türk olarak yetiştirme garantisi olduğu için...

Rusya örneğine bakarsak şu manzarayı görürüz: İnsanlar dinden uzak, bayramdan bayrama Müslüman ve haramın her türlü... Bir ailenin şöyle sıkıntısı var: Oğlunu evlendirmiş. Ama o gece yarılarında kadar Rus kızlarıyla sokaklarda geziyor. Baba oğluna söz geçiremiyor; çünkü kendisi de öyle yapmış! Peki, evdeki gelin de öyle yapsa ne olacak? Normal düğünler bile alkolsüz olmuyor...

Gürcistan'a gidenler o ülkeye uyum sağlayabilecekler mi? Orada yaşayanlarla ilişkileri nasıl olacak? Hayat şartları nasıl olacak? Orada güçlü bir toplum olabilecekler mi? Bunlar hep kafaları meşgul eden hususlar...

Bugüne kadar 50 binin üzerinde hemşehrimiz Türkiye'ye gelip yerleşti. Bunların siyasetle ilgisi yok. Herkes kendi derdinde... Derneklerin sayısı günden güne artıyor. Bu fena bir şey değil! Ama çifte vatandaşlık talebimizi başarılı bir şekilde dile getiremediler. Hâlbuki onların çeşitli ülkelerde akrabaları var; onları unutmamaları lâzım...

28 Mayıs 2011'de Ankara'da yapılan DATÜB olağan genel kuruluna katılmıştım. Bizim insanlarımız para vermedikleri için kimseden hesap soramıyorlar! Önemli olan bu yükü bütün toplumun gücü nisbetinde paylaşmasıdır. Böyle olunca hem faaliyet devamlı olur hem de herkesin düşüncesi rahatlıkla ortaya çıkar. Aksi takdirde maddî desteği olmayanın konuşma hakkı da olmaz.

DATÜB'ün başarılı olmasını dilersek de gerçekleri görmemiz lâzım. Başkanı Kazakistan'da, dernek Türkiye'de, millet dokuz ülkede; bunun neticesi ne olacak? Bugün için Ziyatdin Bey çok meşguliyeti olan bir kişidir. O belki fedakârlıktan geri kalmaz. Fakat bu harekete taze düşünceler de gereklidir. Onun varisi, zamanını bu yolda harcayacak, hitabeti, tarihi ve siyaseti bilen biri olmalıdır. Böyle insanlarımızın olmadığı da söylenemez. Türkiye'de yaşayan hemşehrilerimiz bu konuda üzerlerine düşeni yapmalıdırlar.

Şu hususu da ifade edelim ki bizi Türkiye'de her alanda temsil edecek adamlarımızı da artık çıkarmalıyız. Bunu yapmadıkça problemlerimiz belki artarak devam edecektir.

Burada anlatmaya çalıştığım hususlarda kafa yormazsak nerede yaşarsak yaşayalım tarihe karışıp kaybolacağız...

Selam ve saygılarımla.

Enver Şevketoğlu